

**ΔΙΑΓΡΑΦΗ ΑΛΛΟΔΑΠΩΝ, ΚΑΤΟΧΩΝ ΠΡΟΣΩΡΙΝΗΣ ΑΔΕΙΑΣ ΠΑΡΑΜΟΝΗΣ
ΑΠΟ ΤΟΝ ΚΑΤΑΛΟΓΟ ΑΝΕΠΙΘΥΜΗΤΩΝ ΑΛΛΟΔΑΠΩΝ.**

Με αφορμή πληθώρα αναφορών ενδιαφερομένων αλλοδαπών, κατόχων προσωρινής άδειας παραμονής του ν. 2910/2001, ο Συνήγορος του Πολίτη διαπίστωσε ότι το Υπουργείο Δημόσιας Τάξης αρνείται να διαγράψει από τον κατάλογο ανεπιθύμητων αλλοδαπών όσους εξ' αυτών έχουν καταχωρηθεί στον εν λόγω κατάλογο κατά το χρονικό διάστημα από 2.6.2000 έως 2.6.2001, κατόπιν διοικητικής απόφασης απέλασης για λόγους παράνομης εισόδου, παραμονής και εργασίας, επικαλούμενο ότι η εγγραφή στον κατάλογο αποτελεί απόδειξη του γεγονότος ότι οι ενδιαφερόμενοι κατέστησαν κάτοχοι άδειας παραμονής αμφισβητούμενης νομιμότητας, καθώς δεν πληρούν την προϋπόθεση της συνεχούς παραμονής στην Ελλάδα κατά το προαναφερόμενο χρονικό διάστημα, όπως ορίζει ο νόμος.

Για την αντιμετώπιση του ζητήματος, η Αρχή απέστειλε προς τις αρμόδιες Αρχές το ακόλουθο έγγραφο, ζητώντας από το Υπουργείο να επανεξετάσει τις απόψεις του, επισημαίνοντας τους λόγους για τους οποίους θεωρεί επιβεβλημένη την αναθεώρηση αυτών.

Απαντώντας, το Υπουργείο Δημόσιας Τάξης πληροφόρησε τον Συνήγορο του Πολίτη ότι ικανοποιεί πλέον τα αιτήματα διαγραφής από τον κατάλογο ανεπιθύμητων αλλοδαπών των ενδιαφερομένων που εμπίπτουν στην προαναφερόμενη κατηγορία. Ταυτοχρόνως όμως προβαίνει σε ενημέρωση των αρμοδίων υπηρεσιών της Περιφέρειας, ως προς την ύπαρξη λόγων για τους οποίους οι εν λόγω άδειες παραμονής θεωρούνται αμφισβητούμενης νομιμότητας, εισηγούμενο την ανάκλησή τους.

Ο Συνήγορος του Πολίτη, λαμβάνοντας υπόψη, μεταξύ άλλων, το πνεύμα και τον σκοπό του νομοθέτη, όπως προκύπτει από την παρ. 6 του άρθρου 21 του ν. 3013/2002, έκρινε ότι η διοίκηση δεν πρέπει να προχωρήσει στην ανάκληση των αδειών παραμονής που έχουν χορηγηθεί στην προαναφερόμενη κατηγορία αλλοδαπών.

Κατόπιν τούτου, κάλεσε το Υπουργείο Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης (ΥΠ.ΕΣ.Δ.Δ.Α) να προβεί, το συντομότερο δυνατόν, στην παροχή εγγράφων οδηγιών προς τις Περιφέρειες, που είναι οι αρμόδιες Αρχές για την ανανέωση των αδειών παραμονής, ώστε η διοίκηση να αντιμετωπίσει ενιαία και στο πλαίσιο των αρχών του κράτους δικαίου το συγκεκριμένο θέμα. Το ΥΠ.ΕΣ.Δ.Δ.Α. δεν έχει ανταποκριθεί, έως σήμερα, στην πρόταση του Συνηγόρου του Πολίτη. Το εν λόγω ζήτημα, λόγω της σοβαρότητάς του, έχει αναδειχθεί μέσω της ετήσιας έκθεσης έτους 2002 του Συνηγόρου του Πολίτη.

Πληροφορίες :
Ισαβέλλα Μονιούδη
Τηλ. : 7289 623

- ΓΕΝΙΚΟ ΓΡΑΜΜΑΤΕΑ ΤΟΥ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΥ
ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΤΑΞΗΣ
- ΓΕΝΙΚΟ ΓΡΑΜΜΑΤΕΑ ΤΟΥ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΥ
ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΔΙΟΙΚΗΣΗΣ ΚΑΙ
ΑΠΟΚΕΝΤΡΩΣΗΣ
- ΓΡΑΦΕΙΟ ΝΟΜΙΚΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΟΥ ΤΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΥ ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΤΑΞΗΣ
- ΓΡΑΦΕΙΟ ΝΟΜΙΚΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΟΥ ΤΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΥ ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ ΔΗΜΟΣΙΑΣ
ΔΙΟΙΚΗΣΗΣ ΚΑΙ ΑΠΟΚΕΝΤΡΩΣΗΣ
- Δ/ΝΣΗ ΑΛΛΟΔΑΠΩΝ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΥ ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΤΑΞΗΣ
- Δ/ΝΣΗ ΑΛΛΟΔΑΠΩΝ ΚΑΙ ΜΕΤΑΝΑΣΤΕΥΣΗΣ ΥΠΕΣΔΔΑ

Αθήνα, 3 Ιουνίου 2002

Αριθμ. Πρωτ.: 8434.02.2.1

Αξιότιμοι Κύριοι,

Ο Συνήγορος του Πολίτη μετά τη θέση σε ισχύ του νόμου 2910/2001 έχει γίνει κοινωνός, μέσω αναφορών πολιτών, σειράς προβλημάτων που έχουν προκύψει κατά την

εφαρμογή του προαναφερόμενου νόμου. Ένα από τα πλέον σημαντικά προβλήματα αφορά στην έμπρακτη άρνηση του Υπουργείου Δημόσιας Τάξης να διαγράψει από τον κατάλογο ανεπιθύμητων αλλοδαπών κατόχους προσωρινής άδειας παραμονής οι οποίοι έχουν καταχωρηθεί σ' αυτόν, ύστερα από την έκδοση απόφασης διοικητικής απέλασης για λόγους παράνομης παραμονής και εργασίας κατά το χρονικό διάστημα 2/6/2000 έως 2/6/2001, με την αιτιολογία ότι η ύπαρξη της απόφασης αυτής αποτελεί απόδειξη μη συνεχούς παραμονής των ενδιαφερομένων στη χώρα κατά το προαναφερόμενο χρονικό διάστημα, όπως ορίζει ο νόμος.

Όπως ασφαλώς γνωρίζετε, οι διατάξεις της παρ. 1 σε συνδυασμό με τις διατάξεις της παρ. 5 του άρθρου 66 του νόμου 2910/2001 ορίζουν, μεταξύ άλλων, ότι : *«Επιτρέπεται η χορήγηση άδειας παραμονής σε αλλοδαπούς που κατά την έναρξη ισχύος του παρόντος νόμου διαμένουν παράνομα στην Ελλάδα, εφόσον ... αποδείξουν ότι διαμένουν στη χώρα νόμιμα ή παράνομα, συνεχώς επί ένα έτος μέχρι την έναρξη ισχύος του παρόντος. ...Οι αλλοδαποί της παρ. 1 μπορούν να αναγνωρίσουν ασφαλιστική προϋπηρεσία για μικτή ασφάλιση για το απαιτούμενο χρονικό διάστημα του ενός έτους με ελάχιστο αριθμό ημερών ασφάλισης διακοσίων πενήντα, χωρίς προσαύξηση για το διάστημα αυτό. Η υπηρεσία που ασκεί τις αρμοδιότητες της υπηρεσίας αλλοδαπών και μετανάστευσης εξετάζει τις αιτήσεις των προηγούμενων παραγράφων σύμφωνα με τις διατάξεις των παραγράφων 5,6 και 7 του άρθρου 8 του παρόντος νόμου. Η άδεια παραμονής χορηγείται ανεξαρτήτως του λόγου για τον οποίο επιθυμεί να παραμείνει ο αλλοδαπός στην Ελλάδα και έχει διάρκεια έξι μηνών».*

Επιπροσθέτως, στις παρ. 5 και 7 του άρθρου 8 του ίδιου νόμου ορίζεται ότι :

« ...Η υπηρεσία αυτή (αλλοδαπών και μετανάστευσης) ...εξετάζει την αίτηση ...και, αφού λάβει υπόψη τους λόγους που αφορούν στη δημόσια τάξη και ασφάλεια της χώρας, καλεί τον αλλοδαπό σε συνέντευξη σε συγκεκριμένο τόπο και χρόνο, ενώπιον της Επιτροπής Μετανάστευσης. Η άδεια παραμονής χορηγείται με απόφαση του Γενικού Γραμματέα της Περιφέρειας, ύστερα από γνώμη της Επιτροπής Μετανάστευσης».

Η προαναφερόμενη από τον νόμο διαδικασία για τη χορήγηση της οριζόμενης στην παρ. 5 του άρθρου 66 άδειας παραμονής ανετράπη με την υπ' αριθμ. 11 Εγκύκλιο του Υπουργείου Εσωτερικών Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης (ΥΠΕΣΔΔΑ), η οποία εξεδόθη κατόπιν της υπ αριθμ. 324/2001 ατομικής γνωμοδότησης του νομικού συμβούλου του ιδίου Υπουργείου. Στην εν λόγω Εγκύκλιο, της οποίας αποδέκτης είναι οι Περιφέρειες της χώρας, δηλαδή οι αρμόδιες υπηρεσίες για τη χορήγηση των εν λόγω αδειών, ορίζεται, μεταξύ άλλων ότι : «...Οι υπηρεσίες σας, δεν απαιτείται : Α. Να καλούν τον ενδιαφερόμενο αλλοδαπό σε συνέντευξη ενώπιον της Επιτροπής Μετανάστευσης, και Β. Να αλληλογραφούν με την Αστυνομική Δ/ση του Νομού. Κατά συνέπεια οι υπηρεσίες σας... προβαίνουν στην έκδοση της προσωρινής εξαμηνιαίας άδειας παραμονής χωρίς να προβούν στις παραπάνω ενέργειες. Ο μόνος έλεγχος που θα κάνουν οι υπηρεσίες σας είναι ο σχετικός με τη συνδρομή των υπολοίπων προϋποθέσεων του νόμου, δηλαδή : 1. Αν έχουν υποβληθεί όλα τα δικαιολογητικά ...2. Αν από τα υποβληθέντα δικαιολογητικά αποδεικνύεται ότι ο αλλοδαπός βρίσκεται στη χώρα μας τουλάχιστον ένα έτος κατά την ημερομηνία έναρξης του νόμου δηλ. την 2.6.2001». Επιπροσθέτως, στο υπ' αριθμ. πρωτ/λου Φ8/1271/30.5.2001 έγγραφο του Υπουργείου Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων που απευθύνεται προς τους ασφαλιστικούς Οργανισμούς της χώρας ΙΚΑ, ΟΑΕΕ-ΤΕΒΕ και ΟΓΑ, ορίζεται, μεταξύ άλλων, ότι : «...σύμφωνα με την αρ. 891/ΦΕΡΩΤ. 61/29.5.2001 γνωμοδότηση του νομικού συμβούλου του Υπ. Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης, ισοδύναμης αξίας δικαιολογητικό για την απόδειξη της παραμονής του στη χώρα για το χρονικό διάστημα από 1.6.2000 έως 1.6.2001 αποτελεί και η βεβαίωση ασφαλιστικού οργανισμού...».

Από τα προαναφερόμενα προκύπτει σαφώς ότι κατά τη χορήγηση των προσωρινών αδειών παραμονής οι αρμόδιες υπηρεσίες δεν προέβησαν σε κανέναν έλεγχο ως προς την τυχόν ύπαρξη στο πρόσωπο των ενδιαφερομένων λόγων δημόσιας τάξης και ασφάλειας, συνεπεία των οποίων θα όφειλαν να μη χορηγήσουν τις εν λόγω άδειες. Επιπροσθέτως, δεν προέβησαν σε εμπειριστατωμένο έλεγχο προκειμένου να

διαπιστωθεί η συνεχής παραμονή των ενδιαφερομένων στην χώρα κατά το κρίσιμο χρονικό διάστημα από 1.6.2000 έως 1.6.2001, όπως ορίζει η προαναφερόμενη διάταξη, εφόσον σε πολλές περιπτώσεις χρησιμοποιήθηκαν οι «βεβαιώσεις» ασφαλιστικών Οργανισμών, ως «*αποκλειστικό αποδεικτικό στοιχείο ετήσιας παραμονής στη χώρα*», σύμφωνα με την υπ' αριθμ. 341/2001 ατομική γνωμοδότηση του νομικού συμβούλου του ΥΠΕΣΔΔΑ.

Είναι σαφές επιπλέον, ότι οι ενδιαφερόμενοι, επωφελούμενοι της δυνατότητας να χρησιμοποιήσουν τις «βεβαιώσεις» των ασφαλιστικών Οργανισμών της χώρας ως αποδεικτικό στοιχείο παραμονής κατά το κρίσιμο χρονικό διάστημα, προέβησαν, είτε από άγνοια είτε σκοπίμως, στην εξαγορά των εν λόγω «βεβαιώσεων», καταβάλλοντας προς τούτο σημαντικά χρηματικά ποσά.

Ο Συνήγορος του Πολίτη στο υπ' αριθμ. πρωτ/λου 13780.01.2.1/10.10.2001 έγγραφό του με αποδέκτη το Υπουργείο Δημόσιας Τάξης, έχει επισημάνει τους λόγους για τους οποίους θεωρεί ότι η Διοίκηση οφείλει να διαγράψει από τον κατάλογο ανεπιθύμητων αλλοδαπών αυτούς που είχαν απελαθεί από την χώρα για λόγους παράνομης παραμονής και εργασίας πριν από την έναρξη ισχύος του κρίσιμου χρονικού διαστήματος, δηλαδή πριν από την 2.6.2000, πρόταση με την οποία συμφωνεί η γνώμη του νομικού συμβούλου του ίδιου Υπουργείου, όπως αυτή έχει διατυπωθεί στην παρ. 4 του υπ' αριθμ. 3697/Ε 1765/13.11.2001 εγγράφου.

Ο Συνήγορος του Πολίτη από την πληθώρα ερευνών που έχει διενεργήσει στο πλαίσιο της άσκησης των καθηκόντων του, έχει διαπιστώσει ότι το Υπουργείο Δημόσιας Τάξης διαγράφει από τον κατάλογο ανεπιθύμητων αλλοδαπών τους κατόχους προσωρινής άδειας παραμονής, εφόσον αποδειχθεί ότι η σχετική απόφαση απέλασης για λόγους παράνομης εισόδου, παραμονής και εργασίας έχει εκδοθεί πριν από την 2.6.2000. Επιπροσθέτως, έχει πληροφορηθεί ότι έχουν διαγραφεί από τον κατάλογο ανεπιθύμητων αλλοδαπών οι αλλοδαποί κρατούμενοι κατά την έναρξη ισχύος του νόμου 2910/2001 σε βάρος των οποίων είχε εκδοθεί απόφαση διοικητικής απέλασης, έστω και εάν η εν λόγω

απόφαση είχε εκδοθεί εντός του κρίσιμου χρονικού διαστήματος.

Ωστόσο, ο Συνήγορος του Πολίτη έχει διαπιστώσει την έμπρακτη άρνηση της Διοίκησης να διαγράψει από τον κατάλογο των ανεπιθύμητων αλλοδαπών αυτούς για τους οποίους διαπιστώνεται ότι η απόφαση απέλασης εξεδόθη εντός του χρονικού διαστήματος 2.6.2000 έως 2.6.2001, με την αιτιολογία ότι με την απόφαση απέλασης αποδεικνύεται η αναχώρηση του ενδιαφερόμενου από τη χώρα και συνεπώς τεκμαίρεται η διακοπή της συνεχούς παραμονής.

Ο Συνήγορος του Πολίτη με το υπ' αριθμ. πρωτ/λου 696.02.2.1/22.2.2002 έγγραφό του που απευθύνεται προς το Υπουργείο Δημόσιας Τάξης, έχει επισημάνει τους λόγους για τους οποίους θεωρεί ότι η εν λόγω Αρχή οφείλει να επανεξετάσει τη θέση της στο ζήτημα της διαγραφής από τον κατάλογο ανεπιθύμητων αλλοδαπών της κατηγορίας των αλλοδαπών οι οποίοι είναι καταχωρημένοι σ' αυτόν συνεπεία της έκδοσης απόφασης διοικητικής απέλασης για λόγους παράνομης επανεισόδου παραμονής και εργασίας, κατά το προαναφερόμενο χρονικό διάστημα. Το εν λόγω έγγραφο παραμένει έως σήμερα αναπάντητο.

Όπως ασφαλώς γνωρίζετε, με τις διατάξεις του νόμου 3013/2002 συμπληρώθηκαν και τροποποιήθηκαν οι διατάξεις του νόμου 2910/2001. Ειδικότερα, στην παρ. 6 του άρθρου 21 του νόμου 3013/2002 ορίζεται ότι : *«Στο τέλος του άρθρου 66 του ν. 2910/2001 προστίθεται ένατη παράγραφος, που έχει ως εξής : Η καταχώρηση αλλοδαπού στον κατάλογο ανεπιθύμητων συνεπεία διοικητικής απέλασης ή για οποιαδήποτε άλλη αιτία, για παράνομη είσοδο, έξοδο παραμονή ή εργασία στο ελληνικό έδαφος, ο οποίος έχει λάβει την άδεια παραμονής της παραγράφου 1 του άρθρου 66 του ν. 2910/2001 και εφόσον στηρίζεται σε γεγονότα που έγιναν σε χρόνο προγενέστερο της έκδοσης της ανωτέρω άδειας παραμονής, δεν συνεπάγεται έναντι των κατόχων της οποιοδήποτε έννομο αποτέλεσμα και επέρχεται, αυτοδικαίως, διαγραφή από τον ίδιο κατάλογο».*

Ο Συνήγορος του Πολίτη έχει διαπιστώσει ότι το Υπουργείο Δημόσιας Τάξης εξακολουθεί να θεωρεί ότι η προαναφερόμενη διάταξη δεν αφορά αυτούς για τους οποίους διαπιστώνεται ότι έχει εκδοθεί απόφαση διοικητικής απέλασης για λόγους παράνομης παραμονής και εργασίας κατά το κρίσιμο χρονικό διάστημα από 2.6.2000 έως 2.6.2001, προφανώς θεωρώντας αφενός ότι η έκδοση της εν λόγω απόφασης αποτελεί απόδειξη του γεγονότος ότι οι ενδιαφερόμενοι δεν διέμεναν στη χώρα συνεχώς το κρίσιμο χρονικό διάστημα, αφετέρου ότι είναι κάτοχοι άδειας παραμονής αμφισβητούμενης νομιμότητας, εφόσον αυτή χορηγήθηκε, όπως προαναφέρθηκε, χωρίς να ελεγχθεί από τις αρμόδιες υπηρεσίες εάν πληρείται η προαναφερόμενη προϋπόθεση.

Ο Συνήγορος του Πολίτη θεωρεί ότι προαναφερόμενη θέση του Υπουργείου Δημόσιας Τάξης δεν είναι ορθή για τους ακόλουθους λόγους :

1. Η έκδοση απόφασης απέλασης και η συνεπεία αυτής καταχώρηση στον κατάλογο ανεπιθύμητων αλλοδαπών δεν συνεπάγεται υποχρεωτικά και την φυσική απομάκρυνση των ενδιαφερομένων από την χώρα. Η υπηρεσία μας έχει πληροφορηθεί από την αρμόδια υπηρεσία του Υπουργείου Δημόσιας Τάξης ότι, πριν από την έναρξη ισχύος του νόμου 2910/2001, ικανός αριθμός αλλοδαπών προερχομένων κυρίως από χώρες όπως το Ιράκ, το Ιράν, Σιέρα Λεόνε, Αφγανιστάν, Μπαγκλαντές, Πακιστάν, Ινδία, δεν απελάθηκε από τη χώρα, παρά την ύπαρξη απόφασης απέλασης, είτε για λόγους που ανάγονται στις διεθνείς σχέσεις της χώρας προέλευσης (embargo, εμπόλεμη κατάσταση), είτε για πρακτικούς λόγους, όπως η εξακρίβωση της χώρας καταγωγής των ενδιαφερομένων, συνεπεία έλλειψης διαβατηρίου ή η αδυναμία κάλυψης των δαπανών αναχώρησης, συνεπεία έλλειψης των απαιτούμενων πόρων. Στις περιπτώσεις αυτές οι ενδιαφερόμενοι, ύστερα από μακρόχρονη κράτησή τους, και αφού είχαν εξαντληθεί από την ελληνική αστυνομία οι προσπάθειες για την απομάκρυνσή τους από την χώρα, αφήνονταν ελεύθεροι με περιοριστικούς όρους, βάσει της ΚΥΑ 4803/13/7-α'/18-6-1992 Εξωτερικών, Δικαιοσύνης, Δημόσιας Τάξης που εκδόθηκε κατ' εξουσιοδότηση του άρθρ.27 παρ.7 Ν. 1975/91

Είναι προφανές ότι οι αλλοδαποί της κατηγορίας αυτής όχι μόνο συνέχισαν να παραμένουν στη χώρα, αλλά επιπροσθέτως, επωφελούμενοι του τρόπου εφαρμογής των διατάξεων του ν. 2910/2001, κατέστησαν κάτοχοι προσωρινών αδειών παραμονής του άρθρου 66 του εν λόγω νόμου. Είναι λοιπόν προφανές ότι το Υπουργείο Δημόσιας Τάξης οφείλει να διαγράψει από τον κατάλογο ανεπιθύμητων αλλοδαπών τους κατόχους αδειών προσωρινής παραμονής, παρά την ύπαρξη απόφασης απέλασης που έχει εκδοθεί κατά το χρονικό διάστημα από 2/6/2000 έως 2/6/2001, εφόσον δεν διαπιστώνεται ότι οι εν λόγω αλλοδαποί πράγματι εγκατέλειψαν τη χώρα. Σε περίπτωση που οι υπηρεσίες του Υπουργείου Δημόσιας Τάξης αδυνατούν να αποδείξουν ότι οι εν λόγω αλλοδαποί πράγματι εγκατέλειψαν τη χώρα, θα πρέπει να θεωρείται τεκμαιρόμενο ότι αυτοί πληρούν την προϋπόθεση της παρ. 1δ του άρθρου 66 του ν. 2910/2001 («... *ότι διαμένουν στη χώρα νόμιμα ή παράνομα, συνεχώς ...*»).

2. Ο Συνήγορος του Πολίτη θεωρεί ότι η ερμηνεία της προαναφερόμενης διάταξης της παρ. 6 του άρθρου 21 του νόμου 3013/2002, υπό το πρίσμα ότι αυτή αφορά αποκλειστικά στους κατόχους προσωρινής άδειας παραμονής οι οποίοι έχουν εγγραφεί στον κατάλογο ανεπιθύμητων αλλοδαπών συνεπεία της έκδοσης απόφασης απέλασης πριν από την 2/6/2000 και μετά την 2/6/2001 είναι εξαιρετικά περιοριστική, καθώς μια τέτοια ερμηνεία ουσιαστικά στερεί του ευεργετικού δικαιώματος της διαγραφής από τον κατάλογο των ανεπιθύμητων αλλοδαπών μόνο τους αλλοδαπούς των οποίων η απόφαση απέλασης εξεδόθη από την 2/6/2000 έως την 2/6/2001, εξαιρουμένων αφενός αυτών που η απόφαση απέλασης εξεδόθη μεν εντός του προαναφερόμενου χρονικού διαστήματος, αλλά ως κρατούμενοι κατά την έναρξη ισχύος του νόμου 2910/2001 αφέθησαν ελεύθεροι και διεγράφησαν από τον κατάλογο ανεπιθύμητων αλλοδαπών προκειμένου στη συνέχεια να ενταχθούν στη διαδικασία νομιμοποίησης του άρθρου 66 του ν. 2910/2001, αφετέρου αυτών που στην πραγματικότητα ουδέποτε εγκατέλειψαν τη χώρα.

Η ερμηνεία αυτή καθίσταται ακόμη πιο περιοριστική αν ληφθεί υπόψη ότι το μόνο στοιχείο που διαφοροποιεί την κατηγορία των αλλοδαπών των οποίων η απόφαση

απέλασης εξεδόθη εντός του κρίσιμου χρονικού διαστήματος από τις υπόλοιπες κατηγορίες, δεν είναι ούτε η φύση του παραπτώματος, δηλαδή η παράνομη παραμονή και εργασία, ούτε το γεγονός της σύλληψης, παρά μόνο το τυχαίο γεγονός του χρόνου έκδοσης της απόφασης απέλασης.

Η διαφοροποίηση των εν λόγω αλλοδαπών με βάση ένα τόσο τυχαίο γεγονός συνιστά άνιση μεταχείριση, η οποία αντιβαίνει την αρχή της ισονομίας και της χρηστής διοίκησης οι οποίες οφείλουν να διέπουν τη διοικητική δράση, όταν μάλιστα η διοίκηση με τον εσφαλμένη διοικητική δράση της δημιούργησε βάσιμες προσδοκίες στους ενδιαφερόμενους ότι θα νομιμοποιηθούν.

Ο Συνήγορος του Πολίτη θεωρεί ότι ο νομοθέτης, λαμβάνοντας υπόψη τον τρόπο με τον οποίο εφαρμόστηκαν από τη Διοίκηση οι μεταβατικές διατάξεις του άρθρου 66 του νόμου 2910/2001 και τα προβλήματα που προέκυψαν λόγω παλαιότερης εγγραφής κατόχων αδειών παραμονής στον κατάλογο ανεπιθύμητων αλλοδαπών, θέλησε με την προσθήκη της παρ. 6 του άρθρου 21 του νόμου 3013/2002 να αντιμετωπίσει αυτά τα προβλήματα, ορίζοντας την ημερομηνία έκδοσης της προσωρινής άδειας παραμονής ως χρονικό όριο πριν από το οποίο η εγγραφή στον Κατάλογο δεν έχει για τον κάτοχο της προσωρινής άδειας παραμονής, καμία έννομη συνέπεια. Συνεπώς η εμμονή της Διοίκησης στην άποψη ότι η διάταξη αυτή δεν αφορά στους κατόχους προσωρινής άδειας παραμονής, εφόσον αποδειχθεί ότι η εν λόγω άδεια χορηγήθηκε, παρά την έκδοση απόφασης απέλασης κατά το κρίσιμο χρονικό διάστημα, δεν είναι ορθή.

Επισημαίνεται τέλος, ότι η Διοίκηση οφείλει, εφόσον εμμένει στη θέση ότι η διάταξη της παρ. 6 του άρθρου 21 του νόμου 3013/2002 δεν αφορά στην προαναφερόμενη κατηγορία των αλλοδαπών, να λάβει σοβαρά υπόψη το ενδεχόμενο της επιστροφής των χρηματικών ποσών που καταβλήθηκαν στους ασφαλιστικούς Οργανισμούς της χώρας, προκειμένου να εξαγοραστούν οι σχετικές «βεβαιώσεις», εφόσον είναι προφανές ότι οι ενδιαφερόμενοι θα απαιτήσουν την επιστροφή των χρημάτων τους ως αχρεωστήτως καταβληθέντων στην περίπτωση που οι άδειες

παραμονής τους είτε ανακληθούν είτε δεν ανανεωθούν με μόνη αιτιολογία την ύπαρξη απόφασης απέλασης κατά το χρονικό διάστημα από 2.6.2000 έως 2.6.2001.

Παρακαλούμε να μας ενημερώσετε για τις απόψεις σας, καθώς στην υπηρεσία μας εκκρεμούν σχετικές αναφορές ενδιαφερομένων.

Με τιμή,

Γιώργος Καμίνης
Επίκουρος Καθηγητής του Τμήματος
Νομικής του Πανεπιστημίου Αθηνών
Βοηθός Συνήγορος του Πολίτη